

© Pau Iglesias

Una de les ciutats més desconegudes i amb més qualitat de vida del Brasil, és Curitiba. La capital de l'estat del Paranà, situada al sud del país, i amb quasi dos milions d'habitants, posseeix un pol industrial fort que ha produït un alt creixement econòmic. És una ciutat amb una atmosfera cosmopolita i, segons alguns estudis, considerada la més avançada en qüestió d'educació de tot el país.

Aquesta ciutat és especialment coneguda per ser un cas d'èxit d'implantació d'una proposta d'urbanisme sostenible. S'ha aplicat una política urbana sensible amb el medi ambient i que compta amb la participació de la ciutadania. Aquest plantejament ha apostat per la creació de nous espais públics, la conservació del centre històric de la ciutat i la definició d'un sistema de transport públic altament efectiu. A més, també s'ha apostat per la creació i la protecció de parcs públics, tot recuperant diverses pedreres en desús i convertir estanys, llacs i pantans en punts de drenatge d'aigua de pluja, per evitar inundacions.

Un dels màxims responsables d'aquest èxit és l'arquitecte, urbanista i polític, Jaime Lerner,

el qual ha sigut alcalde de la ciutat en tres ocasions. Lerner va transformar la ciutat en els àmbits de la planificació urbana, el transport públic, la cura pel medi ambient i els programes socials. Ell va implementar La *Rede Integrada de Transporte* (RIT), que és un sistema d'autobusos en carrils exclusius i el primer sistema d'autobús de trànsit ràpid implantat en tot el món, que ha servit com a model de transport per a altres ciutats, entre les quals destaca Bogotá, amb el seu *TransMilenio*. La *Rede Integrada de Transporte* de Curitiba té com a espina dorsal del seu funcionament 72 km de vies exclusives per a autobusos que recorren els 5 eixos principals de la ciutat i que constitueixen les anomenades línies ràpides (*Expresso Biarticulado*) amb les seves estacions fàcilment identificables per la seva forma de tub, totalment adaptades i accessibles.

A més, la ciutat compta amb el Museu Oscar Niemeyer, sempre atractiu per als arquitectes i no tan arquitectes, amb un primer projecte del mateix Niemeyer al 1967, concebut com un institut d'educació, reformat i adaptat a la funció de museu al 2002, també per Oscar Niemeyer, amb el nom de *Novo Museu*.

Actualment, la ciutat continua innovant i preocupant-se per la qualitat urbanística, amb propostes com el *Plano de Estrutura Ciclovária* que ampliarà la xarxa de carrils bici a la ciutat amb més de 200 km.

Com a arquitectes, Curitiba és una ciutat atractiva per la nostra condició d'urbanistes i per a aquells que valorin els esforços polítics, socials, medi-ambientals i urbans, amb un bon resultat. És una ciutat digna de ser analitzada i experimentada, amb una barreja cultural i cosmopolita que la transforma en un nucli complex, però al mateix temps, en un lloc on les bones idees es poden aplicar gràcies a un gran sentit comú i molta acceptació, sacrifici i participació ciutadana. Un exemple a seguir per la resta de ciutats llatino-americanes i, per què no dir-ho, part del món occidental.

Pau Iglesias, arquitecte, corresponsal del COAC a Passo Fundo, Brasil. Abril 2019

[1]

Tornar

[2]

Copyright@ Col·legi d'Arquitectes de Catalunya : <https://www.arquitectes.cat/ca/mon/curitiba-exit-urbal-brasil>

Links:

[1] <https://www.arquitectes.cat/ca/printpdf/printpdf/18671>

[2] <https://www.arquitectes.cat/ca/javascript%3Ahistory.back%281%29>